

IN MEMORIAM, STRICA MARKA

vineri, 09 aprilie 2021

U utorak 16. ožujka je na mjesnom groblju pokopan Marka Dobra, dugogodišnji orguljaš; crkve Marijina uznesenja iz Karaševa.

Misu zadužnicu i sprovodne obrede održali su mjesni župnik Petar Rebedžila i vl. Milja Sima, župnik klocki ke župe, oproštaju je nazočila obitelj, rodovi, prijatelji i brojni mještanici. Kiša i snijeg su padali za vrijeme cijelog ispražnjenog do posljednjeg poivala, sliče kao i polovicom studenog 1993. godine na ispražnjenog vl. Todora Kati a za vrijeme kojega je stri a Marka služio itav niz godina.

Marka Dobra, kao što mu prezime kaže, bio je nadasve dobar uvijek i dobar kršćanin, osoba koja je etiri desetljeća pjevala na hvalu i slavu Božju kako bi svojim glasom zahvalio Svevišnjem za dar koji mu je dao. Sveti Augustin je govorio da tko pjeva dvaput moli, a Marka Dobra je doista mnogo molio. I sada pjeva, zajedno s an elima, u rajskim poljanama, nakon što je etrdeset godina pjevao u ovoj našoj mjesnoj crkvi, naglasio je vl. Rebedžila za vrijeme potresne propovijedi.

Rođen je stri a Marka u Karaševu 17.12.1942. godine, u radničkoj i pobožnoj obitelji, kao sin Ivana i Kate Dobre. Njegova sestra Marta majka je vl. Petra Rebedžile, župnika karaševske župe, a pokojna sestra Marija majka je pokojnog vl. ur a Kati a.

Djelovao je stri a Marka za vrijeme cijeloga života dobroudno i blago, nekako karakteristično za neki bolji svijet. Bila je svjetla osoba, primjer i uzor dobrote i vrlina, vrednosti koje je stekao od ranog djetinstva pa sa uvao sve do zadnjeg dana. Bio je est i dragi gost redakcije naše publikacije u zadnjih petnaestak godina i uvijek je pokazivao zabrinutost za budućnost naše malene karaševske zajednice jer ju je neizmjereno cijenio i volio. Volio je sve što je karaševsko. Ispred mene je karta feudalnih rumunjskih država u 15. stoljeću koju mi je dao s jednom prilikom i zadivljeno pokazao kako je u itavom timišvarskom Banatu toga doba Karaševu, uz Cenad, Lipovu i Timișvar, praktički najveće mjesto. Kao u ena i na itana osoba koja mnogo toga zna, pokazivao je stri a Marka, pored brige za duhovni život zajednice iz koje je potekao, i veliki interes za povijest naše manjine na ovim prostorima. U odsustvu pisanih dokumenata, od Marke Dobre smo doznali, između ostalog, da je izgradnja kapelice na karaševskoj Kalvariji započela 1900. godine kada je u našem mjesto došlo misnik Martin Halkoczi, koji je 1910 godine i sahranjen pod oltarom podignute kapele te da je nakon drugog svjetskog rata postavljen u svetište iz Kurjaice prvi kip gospe Lurdske, kojega su nosile etiri djevice u organiziranoj procesiji iz crkve do svetišta. Mjesto je u kljancu iskopao stari majstor Pučan 1947. godine, za vrijeme vl. Ivana Koha, još nam je rekao stri a Marka.

Osobno sam stri u Marku dobro upoznao po etkom osamdesetih godina prošloga stoljeća, kada sam kao dječak ministrirao u crkvi Marijina uznesenja u Karaševu. Tada sam imao priliku izbliza upoznati njegovu asnu osobu, veliku pobožnost i prijateljski odnos prema svim svojim sumještanima. Nikad nije falio iz Svete mise. Na licu mu je uvijek bila prisutna svijetlost ljubavi i dobrote. Posebno sam nastojao istaknuti upravo te vrline jer su one u ovim našim vremenima veoma rijetke.

Neka mu bude laka karaševska zemlja koliko mu je drag bio karaševski narod. Neka mu Bog grijehe oprosti, a dušu uzme u raj nebeski!

Ivan Dobra